

Generative Artificial Intelligence and Academic Practices: A Comparative Analysis of Approaches in Europe, the United States and China

Marieta Hristova

Department of Economic Sociology, Faculty of General Economics, UNWE

Генеративният изкуствен интелект и академичните практики: сравнителен анализ на подходите в Европа, САЩ и Китай

Мариета Христова

Катедра „Икономическа социология“, Общикономически факултет, УНСС

Author Note

Marieta Hristova

<https://orcid.org/0000-0001-7141-9747>

The author has no known conflict of interest to disclose.

Marieta Hristova is a Chief Assistant Professor, PhD, at the UNWE.

This article was prepared within the framework of the research project „Quality of Education and Professional Realization of Students from the Faculty of General Economics at UNWE“, funded by the „Scientific Research“ Fund under contract NID NI-21/2024/B.

Correspondence concerning this article should be addressed to Marieta Hristova, Department of Economic Sociology, UNWE, email: marieta.hristova@unwe.bg

Бележки за автора

Мариета Христова

<https://orcid.org/0000-0001-7141-9747>

Авторът няма наличие на конфликт на интереси.

Мариета Христова е главен асистент, доктор, в УНСС.

Настоящата статия е изготвена в рамките на научноизследователски проект „Качество на обучението и професионална реализация на студентите от Общикономически факултет на УНСС“, финансиран от фонд „Научни изследвания“ по договор НИД НИ-21/2024/В.

Кореспонденцията относно тази статия трябва да бъде адресирана до Мариета Христова, катедра „Икономическа социология“, УНСС, email: marieta.hristova@unwe.bg

Abstract

The emergence of generative artificial intelligence (AI), including platforms such as ChatGPT, has triggered significant changes in higher education and challenged traditional notions of academic integrity and independent learning. This study analyzes university policies on AI use in Europe, the United States, and China through the theoretical lenses of technological determinism and social constructivism. Initial responses, characterized by bans and restrictions, reflect a deterministic logic in which technology is perceived as inevitably leading to academic misconduct and skill erosion. Over time, however, a shift toward socially constructivist approaches is observed, emphasizing education, ethical use, and the integration of AI into teaching and learning processes. The comparative analysis reveals notable regional differences: while European universities are moving from prohibitions to guidelines for responsible use, U.S. institutions adopt diverse strategies, and Chinese universities develop centralized regulations combining strict control with the promotion of innovation. The study underscores that a balanced approach – combining technological adaptation with clearly defined social norms – is essential for safeguarding academic integrity and preparing students for a future shaped by educational technologies.

Keywords: generative artificial intelligence, higher education, technological determinism, social constructivism, academic policy

Резюме

Навлизането на генеративния изкуствен интелект (ИИ), включително платформи като ChatGPT, предизвика съществени промени във висшето образование и постави под въпрос традиционните представи за академична почтеност и самостоятелност. Настоящото изследване анализира университетските политики за използване на ИИ в Европа, САЩ и Китай през призмата на технологичния детерминизъм и социалния конструктивизъм. Първоначалните реакции, характеризиращи се със забрани и рестрикции, отразяват детерминистка логика, според която технологията неизбежно води до измами и загуба на умения. Впоследствие обаче се наблюдава преход към социално конструктивистки подходи, които акцентират върху образованието, етичната употреба и интегрирането на ИИ в учебния процес. Сравнителният анализ показва значителни регионални различия: докато европейските университети преминават от забрани към насоки за отговорно използване, американските образователни институции прилагат разнообразни стратегии, а университетите в Китай развиват централизирани регулации, комбиниращи контрол и насърчаване на иновации. Проучването подчертава,

че балансираният подход – съчетаващ технологична адаптация с ясно формулирани социални норми – е ключов за запазване на академичната почтеност и подготовката на студентите за бъдеще, доминирано от образователни технологии.

Ключови думи: генеративен изкуствен интелект, висше образование, технологичен детерминизъм, социален конструктивизъм, академична политика

ARTICLE INFO:**Original Article****Received: 21, 06.2025****Revised: 10, 07.2025****Accepted: 28, 07.2025**

Генеративният изкуствен интелект и академичните практики: сравнителен анализ на подходите в Европа, САЩ и Китай

Навлизането на големи езикови модели като ChatGPT през 2022 – 2023 г. предизвика съществени промени и дебати в сферата на висшето образование по цял свят. Университетите се изправиха пред ново предизвикателство – студентите вече разполагат с изкуствен интелект (ИИ), способен да генерира текстове (есета, реферати, курсови работи), анализи и код по заявка, което поставя под въпрос традиционните представи за академична почтеност и самостоятелна работа. Реакциите на висшите учебни заведения от началото на 2023 г. варират от категорични забрани с цел предотвратяването на плагиатство, до интегриране на ИИ като инструмент за обучение при спазването на стриктни етични правила. В Европа някои институции първоначално налагат забрани (например Science Po във Франция), докато други – като британските университети от Russell Group – първоначално също се обявяват срещу използването на ИИ, но впоследствие приемат насоки за отговорно използване на ИИ (Russell Group, 2023). В САЩ липсва единна политика и това довежда до разнообразни практики – от промени във формата на оценяване (като например изпити на хартия или устни изпити) (Reuters, 2023), до включване на указания за използването на инструменти с ИИ в кодексите за почтеност. В Китай първоначалната предпазливост прераства в подробно регламентиране: университетите там поощряват „разумното“ използване на ИИ като помощник, но с проверки за неговата прекомерна употреба (Global Times, 2024). Тези различия повдигат въпроси за ролята на самата технология в образованието: дали технологията неизбежно диктува поведението на обучаемите (което може да се разбира като технологичен детерминизъм) или социалните норми и политики оформят начина, по който технологията се използва (социален конструктивизъм)? Настоящото изследване има за цел да анализира как университетите по света реагират на предизвикателствата, свързани с използването на генеративен изкуствен интелект във висшето образование чрез призмата на тези две теоретични концепции. Обект на изследване са политиките и практиките на висшите учебни заведения, свързани с интегрирането или ограничаването на инструменти като ChatGPT в учебния процес, а предмет на изследване са подходите и аргументите, които оформят тези политики, разглеждани като проявления на детерминистична или конструктивистка логика в академичната култура. Ще бъдат разглеждани подходите в Европа, САЩ и Китай, балансът между предотвратяване на плагиатство и насърчаване на критично и етично използване на инструменти с ИИ, както

и отражението на теоретичните разбирания върху задачите, оценяването и академичната култура. Под инструменти с ИИ се разбира генеративен ИИ и платформи като ChatGPT, DeepSeek и др. под.

Теоретична рамка: технологичен детерминизъм и социален конструктивизъм

Технологичният детерминизъм е подход, според който технологията е водещата сила, определяща развитието на обществото и поведението на хората. В този възглед „технологичният прогрес движи социалната промяна“ и често се разглежда като самостоятелен, неумолим процес (Ungvarsky, 2024). Привържениците на този подход вярват, че обществото в голяма степен се приспособява към изискванията на новите технологии, т.е. не могат да спрат прогреса, а ролята на хората да контролират технологията е ограничена (Hallström, 2022). Крайни форми на детерминизма предполагат, че щом дадена технология се появи, тя неизбежно ще доведе до определени последици и модели на употреба, независимо от социалния контекст. Например интернет или изкуственият интелект биха преобразили неизбежно начина, по който учим и комуникираме, налагайки промени в образованието отвън.

Социалният конструктивизъм (в контекста на технологията) е теоретична рамка, която се противопоставя на технологичния детерминизъм и предлага радикално различна гледна точка за взаимоотношенията между обществото и технологията. Според привържениците на тази теория хората, институциите и социалните фактори оформят развитието и употребата на технологиите, а не обратното (Bijker, 2001). Според този възглед не технологията диктува еднозначно човешките действия, а е по-важно как обществото решава да интегрира дадена технология, какви норми и правила изгражда около нея. Поддръжниците на теорията за социалната конструираност на технологията посочват, че начините, по които една технология се използва, не могат да бъдат разбрани изолирано от социалния контекст, т.е. от културните ценности, политики, образователни практики и т.н. Същата технология може да има различно влияние в различни общества или институционални условия именно заради различията в социалните норми и цели. Например дали един университет ще възприеме инструмент като ChatGPT за заплаха (и ще го забрани) или като възможност (и контролирано ще го въведе) зависи от ценностите и стратегиите на самата институция, а не само от техническите характеристики на инструмента.

В реалността технологичният детерминизъм и социалният конструктивизъм често се преплитат. Появата на мощни езикови модели с ИИ изисква реакция от

университетите. Въпросът е дали тази реакция се смята за продиктувана от самата технология (на която „се налага“ да се подчиним) или като резултат от човешки решения как да се използват новите възможности и да се избегнат рисковете. В текста по-долу се разглеждат конкретни политики и практики във висшето образование в Европа, САЩ и Китай, като са анализирани през призмата на тези две теории.

Методология

Изследването се основава на качествен сравнителен анализ на университетски политики за използване на генеративен изкуствен интелект (ИИ) във висшето образование. За целта са проучени официални университетски документи и политики, публикации на академични асоциации, медийни публикации и академични становища от периода 2022 – 2025 г. за три региона – Европа, САЩ и Китай. Анализът е проведен през призмата на технологичния детерминизъм и социалния конструктивизъм, които служат за интерпретиране на политиките и дискурсивните практики. Регионите Европа, САЩ и Китай са избрани като контрастни казуси заради различните културни, правни и образователни контексти. За всеки регион са разгледани първоначалните реакции, еволюцията на регулациите и основните акценти в политиките относно генеративния изкуствен интелект. Ограничение на изследването е динамичният характер на разглежданите политики, което ограничава възможността за пълна обобщаемост. Сравнението не обхваща всички региони и университети, а е фокусирано върху представителни примери.

Резултати. Сравнителен анализ на практиките

Европа: от забрани към насоки за отговорно използване

В Европа първоначалните реакции към навлизането на ChatGPT в академичните среди до голяма степен отразяват опасенията за масово преписване и плагиатство, което води до подход, близък до технологичния детерминизъм – възприемане на технологията като заплаха, изискваща рестриктивни мерки. Случаят с френския институт Sciences Po, който през януари 2023 г. официално забранява използването на ChatGPT и други инструменти, подпомогнати от ИИ, в подготвянето на писмени работи и презентации, е показателен. В имейл, адресиран до всички студенти и преподаватели, Ректорът на Sciences Po обявява забрана за използването на ChatGPT и всички други инструменти, базирани на ИИ, в университета. Студентите трябва да цитират всеки използван инструмент с ИИ, точно както биха цитирали всеки друг източник в писмената си разработка. Работа, която е генерирана от ИИ (или от някой друг освен студента) е

забранено да бъде представяна и това се смята, че нарушава академичната етика (Sciences Po, 2023). Университетът заплашва нарушителите с най-строги наказания – изключване от институцията и дори от цялата френска система на висшето образование (Reuters, 2023). Този строг подход отразява предположението, че самата технология би подтикнала студентите масово да мамат, ако не бъдат спрени – един вид детерминистка гледна точка, при която технологията се третира като почти неконтролируем външен фактор, налагащ защитна реакция.

Не всички европейски университети обаче поемат по пътя на пълната забрана. С течение на времето се забелязва преход към по-балансиран, конструктивитски стратегии, които признават неизбежността на ИИ и се стремят да го овладеят чрез насоки и обучение, а не чрез забрани. Така в Обединеното кралство първоначално осем от 24-те университета от т.нар. Russell Group (например Оксфорд, Кеймбридж и др.) обявяват използването на ChatGPT в есетата за академично нарушение (Wood, 2023). Впоследствие, всички 24 водещи университети от Russell Group обявяват, че работят проактивно с експерти „за преразглеждане и разработване на политики, които предоставят насоки на студентите и персонала“ (Russell, Group 2023) като разработват принципи, които да ръководят подхода им към генеративните инструменти с ИИ в университетите им. Вместо да го забранят, университетите заявяват, че студентите трябва да бъдат обучени да използват тези инструменти подходящо, като същевременно се осъзнаят рисковете (плагиатство, пристрастия в данните, неточности). В изявлението на Russell Group се подчертава, че целта е да се съчетаят възможностите на ИИ с опазването на академичната строгост и почтеност (Weale, 2023). Конкретните принципи включват ангажимент университетите да подкрепят студентите и персонала в придобиването на грамотност в използването на ИИ, да подготвят персонала да помага на студентите да използват ефективно и по подходящ начин инструменти за генеративен ИИ в учебния процес, да адаптират преподаването и оценяването, за да включат етичното използване на генеративен ИИ и да подкрепят равния достъп, да гарантират спазването на академичната строгост и почтеност, да работят съвместно, за да споделят най-добри практики с развитието на технологиите и тяхното приложение в образованието (Russell Group, 2023).

Други образователни институции като Университетът Ланкастър, Университетът Бангор и други, публикуват подробни насоки за работа, внедряване, използване на ИИ в обучителния процес, включително и в оценяването. Например Меморандумът на

университета Бангор от 2023 г. призовава преподавателите да преработят начините, по които оценяват студентите, така че задачите им „да не могат да бъдат завършени единствено чрез използването на технологии с ИИ“ (University Bangor, 2023). Университетът Бангор предлага преминаване към формати на изпитване, които ще намалят потенциала студентите да разчитат единствено на технологии с ИИ, като устни презентации, представяне на постери или работа в клас под формата на семинари, полева работа, практически упражнения или друга дейност в клас, работа с данни, които самите студенти са събрали във връзка с някаква дейност или задачи, изискващи размисъл върху обратната връзка като част от процеса на оценяване (University Bangor, 2023).

Тази еволюция – от забрана към разработването на насоки как да се използва новия инструмент – отразява постепенното преминаване от технологичен детерминизъм към социален конструктивизъм в политиките. Ако реакцията на Sciences Po (във Франция) приема технологията като опасност, на която студентите неизбежно биха се поддали, то по-късният подход (в Обединеното кралство) подчертава човешката дейност: студентите могат и трябва да бъдат научени да използват ИИ критично и етично, в рамките на академичните норми. Вместо да се разчита единствено на забрани или софтуер за откриването на генериран от ИИ текст, фокусът се измества към образование и оформяне на култура на ползване. Разбира се, академичната почтеност остава централен приоритет – новите политики ясно указват, че непозволеното представяне на генериран текст с помощта на инструмент, подпомогнат от ИИ, за собствен е плагиатство, аналогично на копирането и представянето на чужда работа за своя. Някои университети дават свобода на отделните преподаватели сами да определят в кои задания е допустимо използването на инструменти с ИИ и при какви условия, при което студентите трябва да се съобразяват с указанията за всеки курс (например Университета в Йорк). Общата тенденция в Европа е към признаване, че инструментите с ИИ ще бъдат част от бъдещето, затова вместо да се опитват да ги елиминират, образователните институции се стремят да изградят рамки за отговорната им употреба. Това често пъти става с актуализиране на съществуващите политики за академична етика и активното ангажиране на студентите в дискусията за ползите и рисковете от тези инструменти.

Като любопитен аспект в Европа може да се посочи и влиянието на регулациите и обществените нагласи. Например Италия временно блокира достъпа до ChatGPT през април 2023 г. поради опасения за поверителността и защита на данните (Investor.bg, 2023). И макар това да не е част от образователната политика, това действие повлиява

косвено върху университетите, подчертавайки нуждата от внимателно разглеждане на правните и етичните измерения на използването на такива инструменти. В отговор някои университети включват предупреждения към студентите да не въвеждат лични данни или чувствителна информация в тези платформи, а европейски изследователски организации разработват препоръки за отговорно използване на генеративен ИИ в научната и учебната дейност (European Commission, 2024). Това допълнително свидетелства за социално конструктивисткия подход – технологиите се внедряват, но под условието на социален контрол и осмисляне (правен, етичен, педагогически), вместо да се остави те автоматично да диктуват правилата.

САЩ: разнообразни подходи и търсене на баланс

В Съединените щати политиките за употребата на ИИ от студентите се превръщат в обект на оживени дебати през 2023 г., но не се налага единна национална линия. Това довежда до спектър от практики между различните университети – от консервативни, почти детерминистични реакции, до новаторски конструктивистки инициативи. Първоначално много от американските университети нямат официална политика за ChatGPT, което създава несигурност за студентите. В изследване на Inside Higher Ed – Student voice – от 2024 г. около 31% от студентите посочват, че не са сигурни кога им е позволено да използват генеративен ИИ в курсовете си (Mowreader, 2024). Тази несигурност отразява факта, че към началото на 2024 г. над 80% от ректорите на колежи в САЩ споделят в ежегодното изследване на Inside Higher Ed, че университетът им още не е публикувал политика, регулираща използването на изкуствен интелект, включително в преподаването и научните изследвания (Moody, 2024). В отсъствие на указания от институцията, тежестта пада върху отделните факултети и преподаватели – развитие, което съответства на традицията на академичната автономия в САЩ, но също така илюстрира социалната конструкция на подхода (т.е. правилата се формират локално, от академичната общност, а не се диктуват изцяло от технологията или „отгоре“).

Някои американски институции избират да са по-предпазливи, което е продиктувано от страх от технологична измама – пример за технологичен детерминизъм в действие. Още в началото на 2023 г. започва да се говори, че университетите трябва да променят форматите на изпитване, за да избегнат възможността студентите да ползват ChatGPT незабелязано: по-малко домашни писмени работи и повече контролирани изпити на хартиен носител или устни изпитвания. Така преподавателите в различни

колежи започват да изискват писане на есета в класната стая или да провеждат устни изпити с аргумента, че така се гарантира автентичността на знанието. Подобни промени косвено показват, че технологията влияе върху методите на обучение и най-вече на оценяване, което е един детерминистичен мотив, според който образованието се наглася според наложеното от новия инструмент. Въпреки че това не е непременно официална политика на университетско ниво, а по-скоро реакция на отделни преподаватели, явлението е налице и е широко разпространено. Дори образователният отдел в Ню Йорк временно блокира достъпа до ChatGPT в училищата, поради опасения, че учениците биха могли да го използват за измама, което е сигнал за университетските среди, че рискът от масово използване на ChatGPT за измама е реален (Reuters 2023).

От друга страна, редица водещи университети в САЩ предприемат по-умерен и конструктивистки подход, признавайки потенциала на ИИ и нуждата студентите да се научат да работят с него. Вместо да го забраняват, някои от университетите актуализират своите кодекси за академична почтеност, за да включат конкретни клаузи за генеративния ИИ. Общата линия на тези клаузи е, че използването на ИИ-генерирано съдържание трябва да бъде открито оповестено и цитирано. Harvard Law School в своите насоки изрично посочва, че представянето на работа, генерирана от алгоритъм с голям езиков модел, като собствена (без цитиране), се счита за плагиатство – наравно с представянето на чужд текст като свой (Harvard Law School, 2024). По сходен начин Карнеги Мелън и други университети препоръчват във всеки случай, когато студент използва инструмент като ChatGPT в писмена задача, това да бъде отбелязано и инструментът да бъде цитиран, подобно на източник на информация (Carnegie Mellon University, n.d.). Много институции разработват примери за инструкции в учебните програми по дисциплините: от пълна забрана, през ограничено използване (само за определени задачи или етапи от работата), до пълно насърчаване с условие за прозрачност и отговорност на студента при проверка на фактите. Така студентите в САЩ се сблъскват с различни правила в различните курсове – реалност, която самите университети признават, като някои от тях посочват, че очакванията за плагиатство, измама и допустима помощ може да се различават между курсовете и преподавателите (Carnegie Mellon University, n.d.). Макар това вероятно да създава известно объркване, то също така отразява конструктивисткия принцип на гъвкавост: правилата се съгласуват с конкретния образователен контекст и цели, вместо да се налага една технология да има еднакъв статут навсякъде.

Друг подход на някои университети е да делегират решението на отделните преподаватели, но в рамките на общи указания. Например Университетът Вандербилт заявява, че дава възможност на преподавателите сами да определят политиката за генеративен ИИ в техния курс, стига тя да е в съзвучие с общия Университетски кодекс за почтеност (Vanderbilt University, n.d.). Ако преподавателят не упомене изрично нещо в учебната програма, студентите имат право по подразбиране да използват ИИ при условие, че декларират това и опишат до каква степен са го използвали (Vanderbilt University, 2023). Така отговорността се разпределя между университета, който задава ценностната рамка (академичния интегритет) и преподавателят и студентите, които съвместно уточняват как ИИ се вписва в тази рамка. Този модел насърчава диалог за етичната употреба на ИИ – още един белег на конструктивисткия подход, при който нормативите се създават чрез взаимодействие между заинтересованите страни (преподаватели и студенти), вместо технологията сама да диктува развоя на нещата.

Що се отнася до предотвратяването на измами, американските университети също експериментират с технически решения, но с доза предпазливост. Появяват се множество детектори на ИИ (например нови функции на Turnitin за засичане на генериран текст с ИИ). Някои университети интегрират тези инструменти като помощно средство при проверка на курсови работи. Въпреки първоначалния ентусиазъм, множество преподаватели и експерти предупреждават, че тези детектори не са непогрешими и могат да дадат фалшиви резултати (Chechitelli, 2023). Затова редица институции като Университетът в Питсбърг, Нюйорският университет и други официално не препоръчват да се използва подобен софтуер за „хващане“ на генерирани с ИИ текстове, а поставят акцента върху превенцията чрез дизайн на заданията и възпитаване в почтеност (University of Pittsburgh, n.d.). Това отново демонстрира баланса между технологично и социално решение: техническите средства се ползват, но крайната цел е образователна – да се стимулира у студента разбирането защо злоупотребата с ИИ е проблем и как правилно да се използва. В социалните науки например някои преподаватели преосмислят заданията си като изискват от студентите да включват рефлексия върху процеса – например ако използват ChatGPT за задача по литература или за генериране на идеи, да опишат как са оценили надеждността на информацията, или да приложат първоначалния отговор на ИИ като обект на критичен анализ. По този начин критичното мислене се влита в употребата на ИИ, превръщайки го от заплаха във възможност, с която студентите допълнително да се обучават.

Друг интересен пример, който трябва да се спомене, е от пролетта на 2024 г. когато системата на Калифорнийския държавен университет обявява партньорство с OpenAI, за да предостави персонализирана версия на ChatGPT за образователни институции на всички 460 хил. студенти и над 63 хил. служители и преподаватели, заедно с безплатни уроци и сертифициране. Ръководството на университета обяснява, че този ход е с цел напредък в областта на ИИ и ще подобри преподаването, изследванията и административните задачи, и ще даде на студентите умения за работа с ИИ, като ги подготви за успешна кариера (OpenAI, 2025; Behringer, 2025). От гледна точка на технологичния детерминизъм, този ход може да се тълкува като признание за трансформиращата сила на генеративния ИИ – той се възприема като неизбежна технологична реалност, която структурно предопределя промяна в образованието, преподаването, изследванията и административните дейности. В същото време обаче подходът на Калифорнийския държавен университет показва черти на социален конструктивизъм: вместо да приеме ИИ като автономна и неконтролируема сила, институцията го интегрира чрез целенасочена педагогическа рамка, обучение и културни регулации, които позволяват академичната общност да формира значението и етичната употреба на технологията. Така партньорството отразява модел на взаимно моделиране между технологията и социалния контекст – генеративният ИИ влияе на институционалните практики, но самата му употреба бива социално структурирана чрез образователни ценности, цели и норми.

В обобщение, отговорът на университетите в САЩ се разпростира между двата подхода. От една страна, наличието на ИИ явно предизвиква промени (което е признак на технологичен детерминизъм) като например връщането към повече изпити на живо и повишен контрол. От друга страна, американските университети все повече се опитват да направляват технологията чрез норми и образование (социален конструктивизъм) като се изработват правила за цитиране на ИИ, студенти и преподаватели се обучават на грамотност в използването на ИИ, а заданията се проектират така, че да интегрират използването на инструменти с ИИ по смислен начин, вместо просто да го игнорират или забранят. Балансът между предотвратяването на плагиатството и насърчаване на етичната употреба се търси активно: нито едното не може да бъде пренебрегнато, затова решенията са комплексни – едновременно технически (например детектори на ИИ, промяна в оценяването) и социални (ясно комуникация на политики, възпитаване на отговорност у студентите).

Китай: централни регулации и култура на контролирана интеграция

Политиките на китайските университети относно използването на ИИ от студентите се оформят под влияние както на глобалните академични тенденции, така и на специфичния национален контекст на технологичния суверенитет и строг контрол върху образователните практики. Първоначално реакцията в Китай към появата на ChatGPT е предпазлива. Самата услуга ChatGPT не е официално достъпна в Китай поради ограничения за чуждестранни платформи, но това не спира студенти и учени да използват VPN или алтернативни модели с генеративен ИИ. Още през пролетта на 2023 г. някои висши училища в Хонконг излизат с остри становища. Например в Китайския университет в Хонгконг ръководството предупреждава, че студентите могат да бъдат изключени, ако бъдат заловени да използват ChatGPT или подобен ИИ без разрешение (Yiu, 2023). Този начален рестиктивен тон е сходен с подхода на западни институции като Sciences Po – превантивно се заявява нулева толерантност към неразрешената употреба на технологията, от страх, че тя автоматично би довела до измама. Това би могло да се тълкува като елемент на технологичен детерминизъм – предположението, че ако студентите имат достъп до инструмента, те неизбежно ще го използват неправомерно, освен ако не им се попречи чрез строги санкции.

До 2024 г. обаче в Китай се очертава една по-нюансирана и проактивна стратегия, която комбинира регулация, технически мерки и образователни инициативи – всичко това координирано на институционално ниво из цялата страна. Множество китайски университети въвеждат официални регламенти за използването на генеративен ИИ при академичното писане, особено за дипломни работи и дисертации (Global Times, 2024). Характерно за подхода в Китай е, че той не забранява напълно употребата на ИИ – напротив, често открито се заявява, че студентите могат да го използват като помощник, стига да го направят отговорно и в умерени граници (Global Times, 2024). Например представител на образователните среди отбелязва, че сложността, която ИИ добавя към обучението е „неизбежна реалност“ и затова поощряват студентите да използват ИИ за подпомагане на своята работа – за събиране на литература, обработка на данни, генериране на код – но с условието резултатите да бъдат плод на критично мислене и активни усилия от страна на студента, а не просто копирани от платформата (Global Times, 2024). По този начин китайските образователни институции признават технологичния импулс, свързан с невъзможността да се избегне навлизането на ИИ, но едновременно с това поставят социални рамки за употребата му.

Конкретните мерки, въведени в Китай, разкриват един интегриран подход за балансиране между иновация и контрол. Много университети изискват пълна прозрачност относно използването на ИИ. В Communication University of China студентите са задължени изрично да упоменат в дипломната си работа дали и как са използвали генеративен ИИ – трябва да посочат името и версията на модела, времето на употреба, както и конкретно кои части от съдържанието са генерирани с негова помощ (Global Times, 2024). Освен това се изисква те да дадат надлежни цитирания на съдържанието, получено чрез ИИ, за да се запази академичната почтеност. Няколко университета въвеждат и количествени ограничения. Например в Университетът за наука и технологии Тиендзин е определен праг – ако при проверка над 40% от съдържанието на дипломната работа бъде идентифицирано като генерирано от ИИ (чрез вътрешни или външни детекторни програми), студентът получава предупреждение и трябва да ревизира работата си (Global Times, 2024). Тази мярка ясно цели да предотврати прекомерното разчитане на ИИ (т.нар. AI-ghostwriting), но без да го елиминира напълно. Идеята е, че под определен праг е приемлива известна употреба на инструмент с ИИ като помощно средство. Друг университет – Бакалавърския колеж на Университета Хубей – анонсира, че ще извършва оценка на риска за всяка дипломна работа, като ако тя бъде маркирана с висок риск за генерирана от ИИ, научните ръководители трябва да насочат студента към преработка. По подобен начин в Университетът Фуджоу пък резултатите от проверките за плагиатство с ИИ се използват като фактор за оценяване и селекция на отличните дипломни работи (Global Times, 2024). Тези подходи показват доверие в технологичните решения (детектори), което може да се свърже с детерминистичния елемент (използване на технологията срещу самата технология), но ги вгражда в социална процедура на насочване и корекция, вместо директно наказание.

Почти всички китайски университети, въвели такива политики, акцентират и върху етичната и образователна част. Често в разпоредбите им се среща изискването студентите да декларират спазване на етични норми при използването на ИИ и да гарантират, че няма нарушение на интелектуалната собственост, авторските права и т.н. Например Институтът за приложни науки и технологии в Дзянси още в началото на 2024 г. публикува известие, с което разрешава на студентите да използват инструменти с ИИ само за спомагателни задачи – като търсене на литература, обработка на данни, но не и директно за написване на цели части от писмена работа. Училището насърчава

„разумното използване на нови инструменти“, но същевременно подчертава важноста студентите да развиват самостоятелно мислене, разбиране на знанията и практически умения, за да стимулират креативността си (Global Times, 2024). Този подход явно показва опасения, че прекаленото разчитане на ИИ може да притъпи уменията на учащите се – теза, резонираща с глобалните дискусии за негативите от ИИ върху критичното мислене. Китайски професори, като проф. Джан Хуншън, подчертават огромното въздействие на ИИ върху висшето образование, но настояват студентите да съхранят оригиналността и критичното мислене в работата си, дори когато експериментират с нови инструменти (Global Times, 2024). Или както посочва друг експерт – проф. Джу Уей от Китайския университет за политически науки и право – ползата от ChatGPT зависи от „инвестицията на мисъл“ при употребата му. Ако студентът го ползва интелигентно – за търсене на литература и повишаване на ефективността, това му освобождава време за по-креативна работа, но ако някой разчита на ИИ само за да „отбие номера“ с домашно или изпит, тогава подходът е погрешен и трябва да бъде ограничен (Global Times, 2024).

В началото на 2025 г. Университетът в Хонгконг публикува ревизиран документ с ясно дефинирани принципи и насоки за използването на ИИ в академичния процес, който ясно отразява логиката на социалния конструктивизъм. Вместо да възприеме генеративния ИИ като универсална заплаха или решение, университетът въвежда четири педагогически подхода – от пълна забрана до контролирана или свободна употреба – предоставяйки на преподавателите възможност да избират според дисциплинарите нужди, образователните цели, педагогическия подход и дизайн, както и методите за оценяване (The Chinese University of Hong Kong, 2025). Наред с това от студентите се изисква да поемат отговорност за съдържанието, породено от ИИ, да го декларират и да спазват принципи на прозрачност, справедлив достъп и защита на данните – социално конструирани етични стандарти. Макар да признава структурния натиск на ИИ (елемент на технологичен детерминизъм), университетът активно формира културни и институционални рамки за етично използване на технологията, включително от страна на преподавателите. Така Университетът в Хонгконг демонстрира подход на взаимно моделиране, при който технологичните възможности и академичните практики се адаптират взаимно в контекста на устойчиви социални и образователни ценности.

Заслужава отбелязване и друг елемент на академичната култура в Китай. През 2024 г. в някои вузове студенти, подкрепени от преподаватели, съставят „Инициатива за

правилно използване на генеративен ИИ от университетски студенти“ (Global Times, 2024). Такъв е случаят в Communication University of China, където инициативата, инициирана от докторанти, изтъква необходимостта студентите да разбират ограниченията на ИИ, да култивират медийна грамотност за разпознаване на потенциално неверни или подвеждащи ИИ-генерирани сведения, и да поемат отговорност за проверката на фактите (Global Times, 2024). В документа се отбелязва, че ИИ често може да „измисли“ несъществуващи източници и да генерира правдоподобни, но неверни данни – затова се призовава към повишено внимание, критично мислене и етика при работа с такива инструменти (Global Times, 2024). Интересното тук е, че самите студенти (бъдещи учени) са въввлечени в дефинирането на правилата – един вид социална саморегулация, подпомогната от институциите. Това демонстрира стремежа технологията да бъде интегрирана по социално приемлив начин, а не просто налагана или забранявана централизирано.

В обобщение, китайският подход може да се характеризира като структуриран и централизиран социален конструктивизъм, смекчен с доза технологичен детерминизъм. От една страна, има явно признание, че ИИ фундаментално променя сферата на висшето образование – той е „неизбежен“ и значим фактор (детерминистичен нюанс). Вместо обаче да се капитулира пред тази неизбежност или да се опита технологията да се държи изцяло извън университетите, те се стремят да оформят нейното използване чрез правила, прозрачност и образование (социална намеса). Политиките им са сред най-детайлните в света, което отразява и политическата култура на централизиран контрол, но целта не е просто контрол заради самия контрол, а насочване на студентите към „правилна“ употреба, съответстваща на академичните и държавни ценности. Така технологията се вписва в съществуващата система, променя я, но и бива променяна от нея – именно както би предсказал социалния конструктивизъм.

Дискусия

Анализът на подходите в Европа, САЩ и Китай към използването на ИИ от студентите разкрива широк диапазон от реакции, които могат да се разположат между полюсите на технологичния детерминизъм и социалния конструктивизъм. В действителност, конкретните политики често комбинират елементи и от двата възгледа, но преобладаването на единия или другия помага да разберем подлежащите убеждения за ролята на технологията в образованието.

1. Технологията като заплаха или двигател, изискващ адаптация (детерминистки оттенък). Общото при първоначалните рестриктивни мерки (като забраните на ChatGPT във френски и хонконгски образователни институции или промяната на методите за оценяване към изпити „на живо“ в САЩ) е виждането, че появата на ИИ автоматично води до определени нежелани поведения – масово преписване, измама, загуба на умения – и че образованието трябва бързо да се нагоди, за да ги неутрализира. Това имплицитно вярване е детерминистично: технологията се раглежда като самостоятелна причинна сила, на която социалните практики реагират почти механично. Например ако ChatGPT може да генерира есета, тогава според този възглед студентите неизбежно ще започнат да го използват за всяко домашно, освен ако не им бъде попречено. Съответно университетите се чувстват принудени да променят „правилата на играта“: забраняват достъпа до инструмента, радикално преработват формата на заданията (повече устни изпити, писмени работи в час) или внедряване на нови технологии (детектори), за да „настигнат“ технологичната измама. В тези случаи именно характеристиките на технологията диктуват посоката – наблюдават се реактивни политики, често въведени спешно, за да се защити традиционната представа за академична цялост и почтеност. Макар и неефективни в краткосрочен план за ограничаване на злоупотребите, подобни мерки могат да имат и неблагоприятни страни: връщането към методи от миналото например може да забави иновациите в обучението и да лиши студентите от възможността да придобият умения за работа с модерни инструменти, които биха им били нужни професионално. Подходът, с който се забранява използването на технологията, рискува също така да създаде антагонистична култура, при която студенти и преподаватели са в постоянно „надхитряне“ – нови технологии за измама срещу нови технологии за засичане на измамата – вместо в партньорство за оползотворяване на технологиите.

2. Технологията като инструмент, подлежащ на управление от социални фактори (конструктивистки оттенък). Алтернативната парадигма, която набира сила, разглежда ИИ не като съдбовна заплаха, а като неутрален инструмент, чиято стойност зависи от начина на употреба. Политиките, основани на тази логика, се стремят да овластят участниците в учебния процес – студенти и преподаватели – чрез обучение, насоки и съвместно разработване на нови практики, вместо просто да наложат забрани. В случая с ИИ това означава да се научат студентите кога и как е подходящо да го използват, да бъдат предупредени за рисковете (например че ИИ може да халюцинира неверни

„факти“, че не всичко генерирано от него е надеждно), да се поставят етични граници (например винаги да се цитира неговото използване, да не се представя чуждо или генерирано съдържание от него за свое) и да се адаптира оценяването така, че използването на ИИ по разрешен начин да не се превърне в измама. Примерите от Великобритания, някои американски университети и практиките в Китай илюстрират това. Университетите от Russel Group насочват към интегриране на ИИ в обучението при запазване на академичната почтеност, което показва вяра, че с правилни правила и обучение, обществото (в случая академичната общност) може да насочи използването на технологията в желаната посока (Weale, 2023). В САЩ преподаватели се опитват да експериментират със задачи, в които се насърчава използването на ChatGPT за генериране на тема и нейното анализиране след това от студентите. Подобни задания целят да превърнат ИИ в повод за по-задълбочено учене, а не за измама, т.е. да конструират учебната дейност около технологията така, че тя да служи на целите на образованието (развитие на мислене, умения за оценка на източниците и т.н.). В Китай пък централизираните указания създават нови норми: студенти, които използват ИИ, но го декларират честно, и показват, че умеят да го използват критично, вече не се считат за нарушители, а за някои, които са придобили нова грамотност. По този начин се променят и социалните ценности. Прозрачността и етичната употреба на ИИ стават част от академичната добродетел. В университетите започват дискусии, семинари и обучения по етика за ИИ и функционалност, което е ясен знак за социалната конструкция на технологията – тя се опитомява чрез културата.

3. Отражения върху задания, критерии за оценка и академична култура. Теоретичните разбирания прозират осезаемо в начина, по който се променят учебните практики. В среда, доминирана от (имплицитен) технологичен детерминизъм, бихме очаквали заданията да се „втвърдят“ или затворят – повече изпити, които не позволяват външна помощ, повече устни изпитвания, проверки на място, строго ограничаване на достъпа до устройства по време на обучението. Това се наблюдава в някои университети – особено в хуманитарни и социални дисциплини, където есето традиционно е било основен метод за оценяване. Ако преди в един курс по литература е имало задача да се напише есе въкъщи, сега преподавателят може да изисква това есе да се напише в клас или да преформулира задачата като устна презентация или анализ на източниците в клас, за да избегне изкушението ChatGPT да „свърши работата“. Оценяването при такъв подход често се фокусира върху автентичността и процеса: преподавателят търси

уверения, че идеите и думите са на студента. Понякога се изискват чернови, бележки, работни версии, за да се проследи мисловния процес – неща, които един ИИ трудно би могъл да предостави постфактум. Тези тенденции предполагат едно по-консервативно завръщане към ценности като лично авторство и оригинално мислене без технологична намеса – цели, които реализирани с методи, ограничават свободата на учащия да използва съвременни инструменти с ИИ.

В рамките на една по-социално конструктивистка среда, заданията и критериите за оценка вместо да се „затварят“, еволюират. Преподавателите в социалните науки могат да изискват не просто есе, а есе, в което студентът да включи раздел, коментиращ как (и дали) е използвал ИИ, какви отговори е получил и как ги е оценил. Оценяват се умения като способност за проверка на факти, критично сравнение между собствения аргумент и генерирания от ИИ, етично позоваване на източници. По този начин самата академична култура се обогатява с нов пласт: ИИ-грамотността става част от очакваните компетенции. „Добрият студент“ вече не е само този, който може сам да напише изрядно есе, а е този, който умее да използва наличните инструменти разумно, без да нарушава честността – например да използва ИИ за генериране на идеи или първоначален преглед на литературни източници, но след това да направи самостоятелен анализ и изводи. Академичните политики, които изрично позволяват ИИ при определени условия, изпращат сигнал към студентите, че технологията не е враг, а нещо, което ще срещнат и извън университета, затова университетът им помага да се научат да боравят с нея отговорно. Тази култура насърчава споделена отговорност: студентите са отговорни да декларират и оценят използването на ИИ, преподавателите – да създадат справедлива среда и знания, където уменията на студента личат, въпреки наличието на ИИ.

4. Регионални и културни фактори. Теоретичните различия често се преплитат и със специфични културни и политически контексти, подчертавайки тезата на социалния конструктивизъм, че технологията се вписва различно в различни социални среди. В Европа, с нейните силни традиции в защита на личните данни и авторското право, дискусията за ИИ в образованието неминуемо включва и теми като GDPR и лицензиране на съдържание – това е част от причината първата реакция в някои страни да е силно рестриктивна. С течение на времето обаче европейските университети, подпомогнати от структури като EUA (European University Association) започват да обменят добри практики и постепенно се оформя един общ възглед, че интегрирането на ИИ е по-продуктивно от борбата срещу него. В САЩ с традицията на кодекса на честта и

самоуправление на факултетите, подходът е по-децентрализиран, което на практика позволява експериментиране: някои институции се вдъхновяват от технологичния оптимизъм (в духа на Силициевата долина) и дори започват да враждат ИИ в учебните програми, докато други повече държат на класически методи. Този плурализъм е ценен, защото от него се учат всички, но той подчертава и, че не технологията сама диктува еднакво поведение навсякъде – социалните ценности (например автономия срещу регулация) оформят локалния отговор (Moody, 2024). В Китай пък се наблюдава влиянието на една по-авторитарна култура на управление. Там социалният конструктивизъм се появява от горе надолу – чрез държавни насоки и бързо хармонизиране на политиките във всички университети. Това води до един единен наратив: ИИ е бъдещето, ние няма да го забраняваме (Китай инвестира активно в собствени ИИ разработки), но ще го използваме по начин, който не подкопава социалната хармония и академичните стандарти (Global Times, 2024). Така дори и технологичният детерминизъм (ИИ е неизбежен) бива въплътен по конструктивистки начин – чрез социално инженерство, създаване на норми и правила.

5. Намиране на златната среда. Повечето институции, независимо от региона, в крайна сметка се опитват да намерят динамично равновесие между тези два подхода. Пълният детерминизъм (просто да се промени всичко под натиска на технологията или да се забрани технологията с надеждата старото статукво да се запази) често се признава като нежелателен в дългосрочен план. Само социалният конструктивизъм пък (вярването, че можем изцяло чрез правила да отхвърлим всяко негативно влияние) също среща ограничения. Технологиите наистина променят радикално средата и изискват адаптация, понякога подсказват и полезни промени. Затова университетите комбинират: адаптират се (нови методи на оценяване, включително на ИИ компоненти в курсовете, обновяване на политики) и насочват (обучават студенти и преподаватели, поставят граници и очаквания). Една такава интегрирана политика признава, че „прогресът не може да бъде спряна“ – детерминистки факт, но твърди, че може да бъде управляван и насочван – конструктивистка вяра.

Заклучение

Навлизането на генеративен изкуствен интелект като ChatGPT и други в сферата на висшето образование поставя университетите в безпрецедентна ситуация, изискваща преосмисляне на установените политики и практики. Анализът през призмата на технологичния детерминизъм и социалния конструктивизъм разкрива, че реакциите не

са еднообразни, но споделят една обща цел – съхраняване на академичната честност, докато подготвят студентите за бъдеще, където ИИ е повсеместен. Европейските, американските и китайските образователни институции, всяка със своя контекст, до различна степен допускат технологията да диктува действията им в началото, но впоследствие предприемат усилия да вземат обратно инициативата чрез политиките си.

В Европа се наблюдава преход от първоначален страх и забрани към по-уравновесен подход, в който технологията се вписва в ценностната рамка на образованието, вместо да я разрушава – пример за осъзнаване, че социалните фактори могат да повлияят на новия инструмент. В САЩ разнообразието от подходи само подчертава ролята на академичната общност в оформянето на практиките: там, където общуването между студенти и преподаватели е открито и ориентирано е формиране на умения, ИИ се превръща от враг в инструмент за учене, а там където липсва яснота, първоначално царят хаос или твърди санкции – но бързо става ясно, че нито игнорирането, нито демонизирането на технологията са продуктивни. Китай, със своя координиран подход, демонстрира, че е възможно бързо да се разработят подробни правила за нова технология, но и там ключово става насърчаването на студентите да мислят критично и да бъдат честни, докато използват ИИ.

В крайна сметка, политиките за ИИ във висшето образование започват да отразяват едно синтетично разбиране: технологията сама по себе си нито ще погуби, нито ще спаси образованието. От съществено значение е как решаваме да я използваме. Университетите, осъзнавайки това, се опитват да създадат култура, в която ChatGPT и подобните му се третират като мощни, но поддаващи се на контрол инструменти: студенти и преподаватели се учат заедно как да черпят полза от тях, без да жертват фундаментални академични ценности като оригиналност, достоверност и етичност. Този подход – социално да се конструира употребата на една детерминираща технология, е може би най-обещаващият път напред. Вместо да приемаме с фатализъм, че не можем да спрем прогреса и да абдикираме от отговорност, или пък да затваряме очи пред новото, като академична общност може да оформяме прогреса така, че да служи на човека. В този смисъл, политиките за ИИ във висшето образование са не просто административни документи, а израз на това кои аспекти виждаме като движещи в образованието – технологията или човешките ценности – и намирането на правилния баланс между двете.

Всички признаци сочат, че големите езикови модели ще останат и ще стават все по-способни. Задачата на университетите е да гарантират, че следващите поколения ще

излязат от тях не само с познания по психология, социология или икономика например, а с умението отговорно да навигират в свят, където ИИ е навсякъде. Това означава да умеят да използват технологичните детерминанти в своя полза, но да не се превръщат в пасивни субекти на технологии, т.е. да олицетворяват критичния, етичен субект, който социалният конструктивизъм поставя в центъра. Политиките и практиките, които са обсъдени в този анализ, са първите стъпки в тази посока. Те показват процесът на социална адаптация към технологична промяна. Университетите винаги са били място, където се формират умове на бъдещето. Днес това бъдеще включва съжителство с изкуствен интелект и изглежда висшето образование избира не пътя на противопоставянето, а на съзнателното съвместно еволюиране с технологиите.

Използвана литература

- Investor.bg. (2023). *Italia spira vremenno dostapa do ChatGPT zaradi opasenia za sigurnostta na dannite*. [Italy temporarily suspends access to ChatGPT due to data security concerns]. <https://www.investor.bg/a/458-softuer/372229-italiya-spira-vremenno-dostapa-do-chatgpt-zaradi-opaseniya-za-sigurnostta-na-dannite>
- Behringer, K. (2025). *OPINION: Instead of punishing students for using AI, colleges and universities must provide clear, consistent guidelines and rules*. <https://hechingerreport.org/opinion-instead-of-punishing-students-for-using-ai-colleges-and-universities-must-provide-clear-consistent-guidelines-and-rules/#:~:text=This%20broad%20access%20to%20AI,to%20succeed%20in%20their%20careers>
- Bijker, W.E. (2001). Social Construction of Technology, *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences* 2001, 15522-15527. <https://doi.org/10.1016/B0-08-043076-7/03169-7>
- Carnegie Mellon University. (n.d.). *Generative AI Tools FAQ*. <https://www.cmu.edu/teaching/technology/aitools/index.html>
- Chechitelli, A. (2023). AI writing detection update from Turnitin's Chief Product Officer, *Turnitin*. <https://www.turnitin.com/blog/ai-writing-detection-update-from-turnitins-chief-product-officer>
- European Commission. (2024). *Guidelines on the responsible use of generative AI in research developed by the European Research Area Forum*. <https://research-and-innovation.ec.europa.eu/news/all-research-and-innovation-news/guidelines->

- responsible-use-generative-ai-research-developed-european-research-area-forum-2024-03-20_en#:~:text=AI%20is%20transforming%20research%2C%20making,inherent%20biases%20in%20the%20models
- Global Times. (2024). *Multiple Chinese universities standardize the use of AI for academic writing*.
<https://www.globaltimes.cn/page/202405/1312210.shtml#:~:text=In%20response%20to%20this%20trend%2C,Youth%20Daily%20reported%20on%20Monday>
- Harvard Law School. (2024). *Handbook of academic policies 2024-2025*.
https://hls.harvard.edu/wp-content/uploads/2022/07/HLS_HAP.pdf
- Hallström, J. (2022). Embodying the past, designing the future: technological determinism reconsidered in technology education. *Int J Technol Des Educ* 32, 17-31.
<https://doi.org/10.1007/s10798-020-09600-2>
- Mowreader, A. (2025). Report: Instructors want more guidance on AI usage, *Inside higher ed*.
<https://www.insidehighered.com/news/student-success/academic-life/2025/05/08/professors-using-ai-need-more-administrative-support#:~:text=Most%20instructors%20said%20they%20had,teaching%20activities%2C%E2%80%9D%20the%20report%20said>
- Moody, J. (2024). Annual Presidents' Survey Finds Optimism Amid Uncertainty, *Inside higher ed*.
<https://www.insidehighered.com/news/governance/executive-leadership/2024/02/29/presidents-survey-finds-optimism-amid-uncertainty>
- OpenAI. (2025). *OpenAI and the California State University system bring AI to 500,000 students and faculty*. <https://openai.com/index/openai-and-the-csu-system/>
- Russell Group. (2023). *Russell Group principles on the use of generative AI tools in education*.
<https://www.russellgroup.ac.uk/policy/policy-briefings/principles-use-generative-ai-tools-education>
- Reuters. (2023). *Top French university bans use of ChatGPT to prevent plagiarism*.
<https://www.reuters.com/technology/top-french-university-bans-use-chatgpt-prevent-plagiarism-2023-01-27/#:~:text=Sciences%20Po%2C%20whose%20main%20campus,higher%20education%20as%20a%20whole>

- Sciences Po. (2023). *ChatGPT: Sciences Po Implements Rules and Opens up Discussion About AI in Higher Education*. <https://www.sciencespo.fr/en/news/sciences-po-implements-strict-rules-about-the-use-of-chatgpt-by-students/#:~:text=Sergei%20Guriev%2C%20Provost%2C%20announced%20on,a%20source%20will%20be%20penalized>
- The Chinese University of Hong Kong. (2025). *Use of Artificial Intelligence tools in teaching, learning and assessments. A guide for students*. https://www.aqs.cuhk.edu.hk/documents/A-guide-for-students_use-of-AI-tools.pdf
- Ungvarsky, J. (2024). *Technological determinism*. <https://www.ebsco.com/research-starters/communication-and-mass-media/technological-determinism>
- University Bangor. (2023). Artificial Intelligence Software and Academic Integrity Guidance Document. Version 3, 01/12/2023, <https://www.bangor.ac.uk/regulations/documents/artificial-intelligence-software-assessment-en.pdf> bangor.ac.uk
- University of Pittsburgh. (n.d.). *Generative AI: Encouraging Academic Integrity. Statement about AI detectors*. <https://teaching.pitt.edu/resources/encouraging-academic-integrity/#:~:text=Generative%20AI%3A%20Encouraging%20Academic%20Integrity,have%20violated%20academic%20integrity%20policies>
- Vanderbilt University. (n.d.). *What is the university's policy on the use of generative AI?* <https://www.vanderbilt.edu/generative-ai/academic-integrity/#:~:text=The%20university%20empowers%20instructors%20to,AI%20tools%2C%20then%20the%20university>
- Vanderbilt University. (2023). *Vanderbilt University Academic Affairs Guidance for Artificial Intelligence (AI) tools*, Updated November 29, 2023.
- Weale, S. (2023). UK universities draw up guiding principles on generative AI, *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/technology/2023/jul/04/uk-universities-draw-up-guiding-principles-on-generative-ai#:~:text=higher%20education%20as%20the%20world,is%20increasingly%20transformed%20by%20AI>
- Wood, P. (2023). Oxford and Cambridge ban ChatGPT over plagiarism fears but other universities embrace AI bot, *The I Paper*. <https://inews.co.uk/news/oxford-cambridge-ban-chatgpt-plagiarism-universities-2178391?ITO=newsnow>

Yiu, W. (2023). Students to be expelled if caught using ChatGPT, AI software at Chinese University of Hong Kong, new guide reveals. *South China Morning Post*. <https://www.scmp.com/news/hong-kong/education/article/3213387/students-be-expelled-if-caught-using-chatgpt-ai-software-chinese-university-hong-kong-new-guide>. 13 Mar 2023.